

3 / 06

Rakkaus
Numero

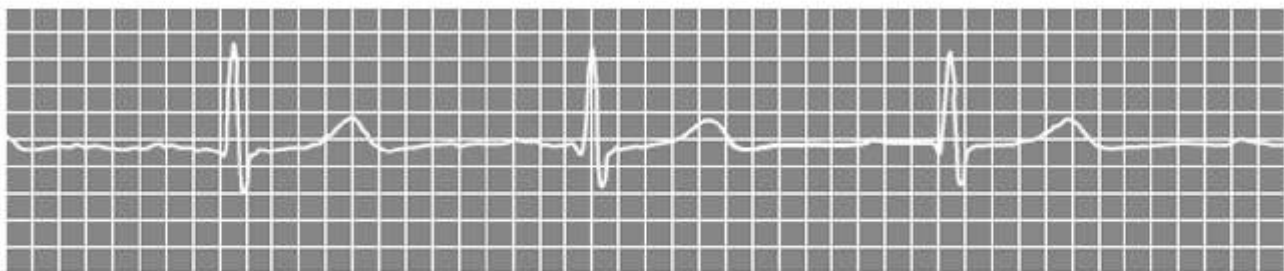

Suosituin työnantaja nuorten lääkäreiden keskuudessa.

Ota yhteyttä niin kerromme miksi.

www.medone.fi

MedOne Oy, Salmisaarenkatu 1 B, 00180 Helsinki, vaihde 0207 474 700, faksi 0207 474 701

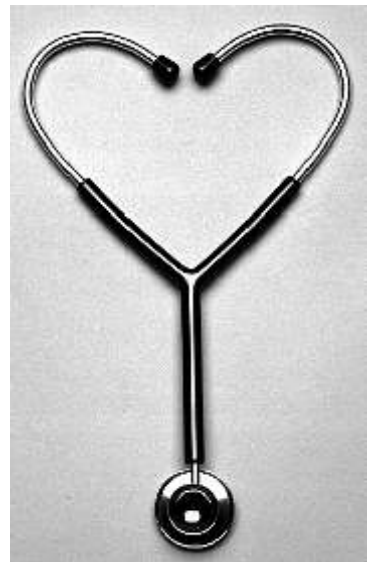
Q-kautinen

Lääketieteenkandidaattiseura ry:n tiedotuslehti

SISÄLLYS

3/06

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puhiksen palsta
- 6 Ajankohtaista
- 8 Kerhot toimivat - Galoppius
- 9 Ajankohtaista
- 10 Syvältä
- 11 Linnan juhlat - osataan sitä Turussakin
- 12 Kaksi marjaa
- 13 Qallup
- 14 Ajanviete - Horoskooppi
- 16 Sanottua
- 17 Antiikin aikaa teekkarityyliin
- 20 Q-kauden tyttö
- 21 Otto Wegelius -lukunurkkaus

TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja	Suvi Syväranta
Taittäjä	Sari Rekunen
Toimitussihteeri	Jenni Ruohonen
Taloudenhoitaja	Ilkka Ilonen
Pia Isoviita	Karoliina Tirri
Ilkka Liikanen	Sari Vähäaho
Reetta Peltonen	

Kandin viemää

Käsissäsi on kevään viimeinen Q, jonka teemana jo lähes perinteikkäästi on rakkaus. Vaikka rakkautta ei ehkä ensiajattelmalta liittäisikään opiskeluun, on se varmasti erottamaton osa kandin elämää (ja näin ollen opiskelua, joka siis on se elämä). Jos kumppania etsiessä lähtee Meilahtea edemmäs kalaan, voi olla hyvä pitää mielessä, että ongelmat eivät välttämättä johdu vastapuolesta.

Ei nimittäin ole helppoa olla kandin kumppani. Jo alusta lähtien lääk. yo:n mukana saa ikään kuin kaupan päälle omituisia heppuja nimeltä Stryer, Berne, Moore ja Netter, jotka pomppaavat keskustelussa esiin vähän väliä. Kumppanin tulee osoittaa myötätuntoa, kun Stryer potkii päähän tai Berne potuttaa, eikä saa suuttua, jos toinen joutuukin istumaan iltaa Mooren ja Netterin kanssa vaikka leffasta oli jo sovittu.

Kun näihin alkaa tottua, ryhtyy lääketieteen opiskelija todennäköisesti tutkimaan. Kumppanista on varmaankin viehättävää selitellä kavereilleen, että tyttö-/poikaystävä kasvattaa työkseen hiiriä voidakseen sitten lahdata ne ja tonkia niiden sisuskaluja.

Kun opiskelut etenevät kliiniseen vaiheeseen, saa kandin kumppanina ainakin paljon huomiota. Erityisesti hetket Potilaan tutkiminen -kirjan liitteenä jäävät varmasti mieleen, ja kuka pa ei haluaisi kuulla laskimoidensa olevan oivallisia kanyloinnin harjoitteluun. Sivuaänet, vaikka fysiologisetkin, saattavat jo houkutella vieraita ottamaan stetarit mukaan tupaantuliaisiin, joissa puhutaan lähinnä latinaa. Ja mikäs sen riemastuttavampaa kuin nähdä rakkaan kandinsa lähestyvän oftalmoskooppi ojossa jokailtaista aivopaineentarkastusta varten.

Myös aikataululliset ongelmat voivat

muodostaa hankaluuksia. Lääketieteellinen tiedekunta kun muistuttaa lukujärjestykseltään enemmän ammattikoulua kuin yliopistoa, mitä joidenkin voi olla vaikea omaksua. Kandin kumppanina on esimerkiksi hyvä sietää useiden herätyskellojen samanaikaista kilkutusta, sillä jos poissaolosta rapsahtaa neljän sivun essee (tietysti ranskalaisin viivoin), pommiin ei yksinkertaisesti nukuta. Iltasella taas saa sietää kiukuista, nälkäistä ja väsynyttä kandia, jolta on ilta-päivällä ollut hukassa vuorotellen potilas, potilaan paperit ja puolet tutkimisvälineistä.

Kandin arki on kuitenkin sen verran raskasta, että lohduttavaa olkapäätä kaipaa tämän tästä. Suurin osa meistä ulospäin iloisista ihmisistä on jo varhaisessa vaiheessa opintojaan kohdannut surullisia ihmiskohtaloita enemmän kuin keskimääräinen tallustelija elämänsä aikana, eikä omien ajatusten kanssa eläminen aina suju ongelmitta. Vaikka ei ehtisikään kuin nukkua oman kullon kainalossa, saa rakkaudesta mielenrauhaa.

Ei kesäheilattomienkaan silti tarvitse murehtia. Kandilla on kuitenkin aina toinen kandi, jonka kanssa jakaa rankimmat kokemukset ja tietenkin ne lukuisat riemastukset, joita ensimmäisistä onnistumisistaan kandina saa!

Aurinkoista kesää ja onnea oman rakkaan etsinnässä!

Vauhtia ja vaarallisia tilanteita

Viime perjantaina lähti äärimmilleen viritetty lääkiksen iskujoukko kohti Kuopiota päämääränään näyttää mainetta suomalaisten lääketieteenopiskelijoiden Olympialaisissa. Tänä vuonna urheilutapahtumaa vietettiin Neuvostoliittolaisissa tunnelmissa Mjedix-teemalla.

Tällainen lääkisläisten urheilullista elämäntapaa edistävä toiminta on todella hieno perinne, ja jälleen kerran kisaisäntä onnistui luomaan tapahtumalle hienot puitteet. Medisiinareiden paremmuutta ratkottiin muun muassa saapas-ultimatessa ja rankkaakin rankemassa mutapainissa, jossa pantteritangat ja bikininit vilkkuivat ja kura lensi. Mestaruus jouduttiin tänä vuonna luovuttamaan pohjoisen pojille ja tytöille Ouluun, vaikka Helsinki antoiinkin kaikkensa. Ensi vuonna perinne jatkuu Turussa, jonne toivottavasti taas pääsemme lähtemään! Hienoja kisoja hienoille kandeille.

Koulu alkaa ”uhkaavasti” lähestyä loppuaan, alfat kirmaavat jo kesälaitumilla, eikä muillakaan enää monta päivää ole jäljellä. Kandiseurassakin ollaan jo siirtymässä kesälaitumille. Kerhohuoneen suhteen on vielä kevätpuhteita edessä. Euphoria vietti 1-vuotissynttäreitään viime viikolla ja nyt meillä on mahdollisuus vaatia rakennusfirmalta takuuajana epäkuntoon menneitä asioita korjattavaksi.

Mielestäni tila on toiminut hyvin kovassa käytössä ja ilmenneet ongelmat ovat varmasti ratkottavissa. Lisäksi olemme

onnistuneet soluttautumaan taloyhtiön ytimeen hankkimalla sen hallituksesta paikan itsellemme, jolloin suhteiden luominen on helpompaa eikä kandidivhamielistä asennetta pääse syntymään. Toivottavasti kaikki jaksavat rutistaa vielä muutaman viikon, jotta kausi voidaan kaataa onnellisesti Euphorian kaudentkaatajaisissa kesäkuun alussa.

Hyvää alkavaa kesää kaikille. Rock rock!

*Pekka Ylitalo
Hallituksen pj*

Vuoden opettajat palkittiin taas

Lääketieteenkandidaattiseura on valinnut vuoden 2006 luennoijaksi Martti Kekomäen. Vuoden ryhmäopettajaksi valittiin Arto Mikkola ja vuoden opetushenkilöksi Jari Salo.

Lääketieteenkandidaattiseuran perinteinen Vuoden opettaja -tilaisuus järjestettiin Haartman-instituutissa 29.3. Tapahtumalla LKS haluaa positiivisella tavalla kiinnittää huomiota lääketieteellisessä tiedekunnassa annettavan opetuksen laadukkuuteen.

Tilaisuudessa julkistettiin opiskelijoiden valitsemat Vuoden luennoija, Vuoden ryhmäopettaja ja Vuoden opetushenkilö. Samassa tilaisuudessa Nuori lääkäri -yhdistys palkitsi vuoden erikoislääkäriskouluttajat ja dekaani Matti Tikkanen jakoi palkinnot parhaasta syventävien opintojen työstä ja parhaasta väitöskirjasta. "Meille opiskelijoille on tärkeää, että tiedekunnassa on asiantuntevia, innostuneita ja motivoituneita opettajia ja että saamme osoittaa arvostusta näillä palkinnoilla.", totesi Lääketieteenkandidaattiseuran hallituksen puheenjohtaja Pekka Ylitalo avatessaan tilaisuuden.

Vuoden 2006 luennoitsijaksi valittiin lastenkirurgian dosentti, entinen professori Martti Kekomäki. Häntä pidettiin karismaattisena ja innostavana luennoitsijana. "Kekomäellä on taito saada opiskelijat ajattelemaan itse: luennoilta poistuttuaan kandidaatit palaavat miettimään yhä uudestaan luennon aiheita", todettiin perusteluissa.

Vuoden ryhmäopettajana palkittiin urologian erikoislääkäri Arto Mikkola, joka

on toiminut urologian ryhmäopettajana. Mikkolaa kiitettiin opetusten rennosta ilmapiiristä ja hyvästä huumorintajusta. Lisäksi "hänen opetuksensa ovat selkeitä, johdonmukaisia ja täynnä asiaa", perusteluissa todettiin.

Vuodesta 2000 Lääketieteenkandidaattiseura on myös erikseen halunnut palkita lääketieteen perusopetuksen parissa kehitys- ja edistystyötä tehneitä henkilöitä. Vuoden opetushenkilöksi nimitettiin tänä vuonna ortopedian ja traumatologian erikoislääkäri, vs. professori Jari Salo. Salo on toiminut ryhmäopettajana ja luennoitsijana usean vuoden ajan. Hän on parantanut ortopedian ja traumatologian opetusta lääketieteellisessä tiedekunnassa ja edesauttanut kandidaattien ilmapiirin syntyä Töölön sairaalaan. "Jari Salo on helposti lähestyttävä, joustava, opiskelijoihin positiivisesti suhtautuva ja kehitysmuuntoinen opetushenkilö", todettiin perusteluissa.

Nuori lääkäri -yhdistys palkitsee samassa tilaisuudessa vuosittain kolme erikoislääkäriskouluttajaa. Tänä vuonna eriytyvän vaiheen kouluttajana palkittiin osastonylilääkäri Timo Sane Meilahden endokrinologian klinikasta, runkokoulutusvaiheen kouluttajana apulaisyylilääkäri Kaj Sund Marian sisätautipoliklinikalta ja terveyskeskuskouluttajana ylilääkäri Timo Aronkytö Herttoniemen terveyskeskuksesta.

Vuoden parhaasta väitöskirjasta palkittiin FT Mikaela Grönholm, jonka väitöskirjaohjaajana on toiminut professori Olli Carpén. Parhaan syventävien opintojen erikoistyön palkinnon sai LK Ilkka Kalliala,

Kuvassa vasemmalta Jari Salo, Martti Kekomäki, dekaani Matti Tikkanen, Arto Mikkola ja Kaj Sund.

jonka ohjaajana on toiminut dosentti Pekka Nieminen.

Tilaisuus päättyi tuoreen Vuoden luennoijan pitämään luentoon terveydenhuollon hallinnosta. "Lääkäreiden tehtävä on viihdyttää potilaita siihen asti, kunnes luonto parantaa potilaan" siteerasi Kekomäki Voltairea humoristisesti heti luennon alussa.

Luennessa keskityttiin terveydenhuollon tulevaisuuden haasteisiin. Siinä myös painotettiin terveydenhuollon laatu-
mittareiden kehityksen ja käyttöönoton tarpeellisuutta. Kekomäki näkee tärkeänä elämänlaadun paranemisen arvioinnin toimenpiteiden seurauksena ja resurssien kohdistamisen tulevaisuudessa näiden arviointien perusteella. Haasteena nähtiin lisäksi sähköiset järjestelmät, jotka tulevat muokkaamaan terveydenhuoltoa syväli-

sesti. Luennessa myös ennustettiin terveyskeskusten roolin kasvua, siten että potilaita tullaan hoitamaan yhä enemmän yleislääkärin ja erikoislääkärin yhteisvoimin terveyskeskuksissa, minkä seurauksena erikoissairaanhoidon rooli tulee pienene-
mään.

"Miettikää oman toiminnan tulok-
sellisuutta ennen kuin vaaditte lisää rahaa ja resursseja terveydenhuoltoon.", oli Kekomäen viesti paikalla olleille kandidaateille.

*Elina Hakonen
OAV 2006*

Galoppiuksen toimintaa

**Galoppiuksen kevätkauden päätösjuhlat
pidetään torstaina 18.5. klo 19.00 alkaen Euphoriassa.**

Kaikki uudet ja vanhat Galoppiuslaiset ovat tervetulleita miettimään syksyn ohjelmaa
Sekä saunomaan ja hengaillemaan. Erinomainen tapa päästä mukaan toimintaan!

Ilmoita mielellään tulostasi osoitteeseen moona.merikallio@helsinki.fi.

Gaudeamus 2006

**eli akateemisten ratsastuskerhojen väliset ratsastuskilpailut
pidetään tänäkin vuonna Lahden Takkulassa lauantaina 20.5. klo 15 alkaen.**

Galoppiuksen neljän hengen joukkue on jo valittu, mutta kaikki ovat tervetulleita
kannustamaan Galoppiuslaiset voittoon kahdeksan yliopistojoukkueen joukosta!

Ilmottautumiset ja tiedustelut: maija.pulkkanen@helsinki.fi

Galoppius Grand Prix

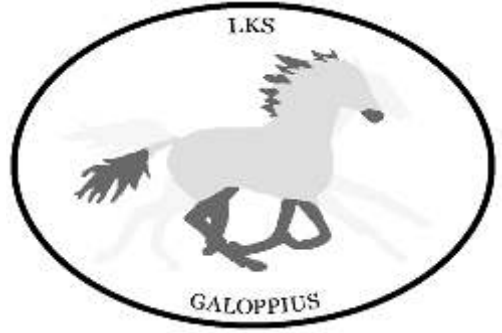
järjestetään toistamiseen Ruskeasuolla lauantaina 3.6. klo 15.00.

Luvassa on jännittävät estekilpailut (korkeus n. 70cm).
Tervetuloa kannustamaan kurssikavereitasi tai vaikka itse osallistumaan!

Ilmottautumiset: maarika.metsatahti@helsinki.fi.

**Kaikissa Galoppiukseen liittyvissä kysymyksissä sekä halutessasi
sähköpostilistalle voit ottaa yhteyttä moona.merikallio@helsinki.fi.**

Ilmoittautuminen Galoppiuksen syksyn ratsastuskursseille alkaa!

Syksyllä järjestetään

- * Estekurssi 16.8.-20.9.06
- * Peruskoulukurssi 27.9.-25.10.06
- * Vaativampi koulu -kurssi 1.11.-29.11.06
- * Alkeiseste/puomi -kurssi 6.12.-3.1.07

Kurssitarjonnassa on yritetty huomioida kaiken tasoisia ratsastajia ja toivottavasti mahdollisimman monelle löytyy sopiva kurssi. Tunnit pidetään Tuomarinkylän ratsastuskoululla (www.tuomarinkylanratsastuskoulu.fi) Ruskeasuolla keskiviikkoisin klo 20 tai 21 kurssista riippuen. Opettajana toimii ammattitaitoinen Tina Schoultz ja hinta määräytyy tuntimäärän mukaan (23e/tunti).

Lisätietoja kursseista sekä ilmoittautumiset: maarika.metsatahti@helsinki.fi

AJANKOHTAISTA

Tulossa...

KAUDEN KAATAJAISET

Kausi kaadetaan sitsaamalla
Euphoriassa lauantaina 3.6

jatkobändinä SPERMATOGENESIS

Menestystä Team Pakaralle

LKS:n salibandyn edustusjoukkue Team Pakara sijoittui yliopiston kevään salibandyturnauksessa kolmanneksi! Voitettuaan lohkonsa Pakara eteni semifinaaliin, jossa tappio Kannun kingejä vastaan vei finaaliapaikan. Pronssiottelussa kaatui Pykälän SC Judge Dredd luvuin 5-4 rl.

Tulokset vielä lyhyesti:

Pakara - Kumpulan Sisu 8-1

Pakara - HO 2-3

Pakara - SC Judge Dredd 6-4

Pakara - Lumberjacks 4-2

A/I Pakara - B/2 Kannun Kingit 3-7

Pronssiottelu Pakara - SC Judge Dredd 5-4 rl

Team Pakara on:	Harri Forsten Timi Laitinen	Antti Turunen	Tuukka Tarvasmäki Mathias Thylin
Maalivahti: Juhani Koskinen	Ilkka Liikanen Iiro Linko Peter Niemi	Puolustajat: Juhani Arasto Kurt Grönroos Jouni Koskinen	Waterboy/ Cheerleading: Timo Lukkarinen
Hyökkääjät: Ville Bister	Juho Parkkola Mikko Rautia	Kimmo Suojanen	

SYVÄLTÄ

Psykiatrisen proktologian dosentti ja nero Lundholm (nimi muutettu):
"Jokainen ihminen on sisältä kaunis."

Syvältä on Q:n vakituinen palsta, jonka ideana on tuoda julki esimerkiksi muutaman oluen jälkeen pintaan pulpahtavia kuolemattomia ja älyttömän kummallisia ajatuksia.

Linnan juhlat - osataan sitä Turussakin

Perjantaina 7.4. klo 13.15 nousimme Pendolinoon Pasilan asemalta. Toipumisprosessi edellisviikkoisista omista vuosijuhlista oli vielä hiukan kesken, mutta viimeistään junan saapuessa Turkuun oli juhlafiilis taas katossa: Turun Lääketieteen kandidaattiseura juhli 60-vuotisproffajuhliaan Turun linnassa!

Juhlien teemana oli luonnollisestikin linna, ja juhla valmisteluista oli kantautunut jos jonkinmoisia huhuja aina Biomedicuminkäytäville asti. Odotukset korkealla me helsinkiläiset suunnistimme suoraan juna-asemalta Turun VPK-talolle, jossa juhlaitsuuksien oli määrä alkaa kaikille avoimella cocktail-tilaisuudella.

Juhlan teemaan sopien pääsimme lahjoittamaan turkulaisille palasen Suomenlinnaa - koristaahan Euphorian terassiakin turkulaisten meille kускаama Turun linnan palanen. Suomenlinnan kylkiäiseksi olimme hankkineet myös sopivaksi katsomamme määrän lauttoja. Kokkareilta monisatapäinen juhla väki aloitti siirtymisen busseihin, jotka kuljettivat meidät varsinaiselle juhlapaikalle: itse linnaan.

Turun linnan keskiaikaisiin saleihin oli mahdutettu yli 500 henkeä. Meidät oli sijoitettu 3. saliin, jonne oli viritetty videotykki, jonka kautta pääsimme seuraamaan pääsalin ohjelmaa. Ohjelmaa olikin luvassa runsaasti! Erinomaisen ruuan ja yllättävän hyvien viinien lisäksi pääsimme nauttimaan niin naisesta ja kitarasta, juhlapuheesta, kuin puheesta naisellekin. Viimeksi mainitun piti

kaiken lisäksi Turun lääkiksen dekaani, joka ehdottomasti tiesi mistä puhui! Hauskoja olivat myös turkulaisten omat juomalaulut. Mielenkiintoisena yksityiskohtana täytynee mainita myös turkulaisten jakama silinteripalkinto, jonka saa se tiedekunnan laitos, joka on vuosijuhlissa edustettuna suurilukuisimmin. Outoa.

Linnan tanssiaisten jälkeen matka jatkui tietenkin jatkoille niinkin vaatimattomaan paikkaan kuin Palatsi. Yleisen örvellyksen ja hyvän meiningin lisäksi jatkoilta täytyy ehdottomasti mainita siellä tarjolla ollut kokonainen sika. Tarkoitan siis sitä eläintä. Harmittaa vieläkin että unohdimme tuota mustaksi hiillostettua kärsäkystä maistaa, mutta minkäs teet. Oli kiire katsomaan bändiä, joka oli muuten Tiktak.

Seuraavana aamuna ei päässyt laskuhumala yllättämään, kun bussit Linna-teemaiselle sillikselle lähtivät jo klo 9.00. Kuusi linja-autollista vankikarkureita, prinsessoja, teletappeja, oltermannimiehiä ja ritareita kuljetettiin aina Naantalın aurinkoon asti. Silliiä ja salmaria nautittiin mainion kasaribändin säestämänä. Ihmetystä herätti erityisesti se, että myös vanhempi juhla väki oli saapunut paikalle. Eipä näkynyt proffia Soukan venekerholla!

Turussa juhlat eivät suinkaan päättyneet sillikseen, vaan pidot paranivat, kun päivä eteni. Seuraavana etappina juhla väen matkalla oli Turusta 15 km päässä sijaitseva Piikkiö, jossa sekalainen seurakunta pääsi häiritsemään luonnonrauhaa.

Tapahtuma oli nimetty saunaksi, nimi tosin hieman vääristeli asiaa. Kyseessä oli pikemminkin keskellä metsää sijainnut leirikeskusalue, josta löytyi saunoja useampaakin laatua. Päärakennuksella oli lisäksi mahtavat ulkobileet, Red Bull -drinkkipiste, pomppulinna, (jossa allekirjoittanut viihtyi erinomaisesti kunnes se romahti,) gladiaattoritaistelumahdollisuus sekä irakilaisten lihapullanpaistajien telttä. Puolimatkassa savusaunalle sijaitsi makkaranpaistokota, ja itse saunakamarissa oli mahdollisuus laulaa karaokea. Tekemisen puute ei siis päässyt yllättämään.

Lauantai-ilta ei suinkaan loppunut "saunaan" vaan iloiset bussikuskimme palasivat illan hämärtyessä hakemaan

innokkaita juhlijoita saunan jatkoille. Saunan jatkot olivat onneksi itse Turussa, TLKS:n kerhohuoneella Tivolissa. Tässä vaiheessa tämän helsinkiläisen kisakunto alkoi jo hieman horjua, ja hetkisen saunan jatkoilla fiilisteltyäni jouduin luovuttamaan muutamaa tuntia ennen bileiden varsinaista loppua. Pendolinolla Helsinkiin palasi "väsynyt" ja "uupunut" lääkärinalku, mutta vielä elossa! Täytyynee tunnustaa, että osataan sitä vuosijuhlia järjestää muuallakin - ainakin Suomen perseessä.

Silva Saarinen

KAKSI MARJAA

Hehän ovat kuin kaksi marjaa:

Chupa Chups Peach & Cream Flavour
Tikkari

Silmä
Elin

Teekkari on kandille paras kumppani!

Q-kautisen teettämässä suppean otoksen (n=19) satunnaistamattomassa kyselytutkimuksessa kartoitettiin kandien mielipiteitä eri alojen edustajista elämäkumppaneina.

Kysymys kuului "Kuka/mikä on kandin paras (elämän)kumppani?". Voiton veivät teekkarit, jotka saivat ylivoimaisen 32 prosentin kannatuksen. Teekkareita pidettiin yleisesti ottaen lauhkeina luontokappaleina, joista saa koulutettua erinomaisia koekaniineja kanylointiin ja muihin lääketieteellisiin toimenpiteisiin.

Kollegaa elämäkumppanina (21 % vastanneista) perusteltiin muun muassa sillä, että jos pää kolahtaa vappuvilinässä katukivetykseen, ei ensiapua tarvitse hakea kaukaa. Kandinkannattajien mielestä toisesta kandista saa myös puhtia opiskeluun, iloa vapaa-aikaan ja tukea tietämättömyyteen.

Humanistit saivat vakaan 16 prosentin kannatuksen. Humanistihakuiset olivat huolissaan erityisesti kandin arvojen kovuudesta. Gastron kirurgi Marianne Udd kipusi kyselyssä neljänneksi (11 % vastanneista) "koska sillä on niin ihana tukka".

Oikislainen (5 % vastanneista) olisi hyvä kumppani vastoinkäymisissä: kun hoitovirheitä tulee ja pöydällä lojuu kasa haasteita, niin onpahan oma kulta edustamassa - ja huokeaan hintaan. Liikennealentäjää (yksi vastaaja) perusteltiin paitsi hyvällä huumorilla, turvallisuudella ja rakkaudella, myös herkullisella univormulla. Sairaanhoidaja ja ulkomaalainen saivat myös yksittäiset maininnat. Ulkomaalainen on vastaajan mukaan siitä kätevä, ettei sellainen kotimaassa oleillessaan häiritse opiskelua.

Matemaatikko sai negatiivisen äänen tuohtuneelta kandidaatilta, jolle oli yritetty osoittaa neliön olevan ympyrä. Eräs vastaaja myös itki läheisen Makuunin perään. Tuo karkkivalikoimaltaan ylivertainen liike on nimittäin hiljattain lakkautettu.

Tulosten tulkinnassa on syytä ottaa huomioon lukuisat virhelähteet. Kyseessä on satunnaistamaton tutkimus, jonka otos on suppea. Osa vastaajista saattoi myös vastata kahteen kertaan. Sukupuolijakauma oli vinoutunut: vastanneista 79 prosenttia oli naisia ja 21 prosenttia miehiä. Kysymyksenasettelu oli väljä ja monitulkintainen ja tutkimuksen tekijä puolueellinen ja lahjottavissa. Vastausten tulkinta oli mielivaltaista.

Suvi Syväranta

Lääkissinkkurakkaushoroskooppi

Jo joutuu armas aika, ja niin myös Symphysis suloinen, nimittäin kirmaamaan kukkasten koristamille kesälaitumille. Kuten höyry haihtuu kuumassa ilmassa, niin haihtuvat myös mystisen avaruuden tähtisumujen haituvat - niinpä kaukaa viisas ja läheltä kaunis oraakkelimme ei enää ennen ilmojen jäähtymistä ole kykeneväinen laatimaan tarkempia horoskooppeja meille jaloille lääkiläisille.

Pienen yhteensopivuustaulukon terassi-, uimaranta-, ja kesäharjoittelututtavuuksien varalta hän kuitenkin sai laadittua.

Taulukko löytyy viereiseltä sivulta, mutta kuinka sitä käytetään?

Taulukossa tytöt löytyvät pysty- ja pojat vaakariveiltä.

Tarkkojen värähtelyjen perusteella jokaiseen ruutuun on piirretty -, +, ++ tai +++. Miinus tarkoittaa, että yhteensopivuutenne toimivuus on minimaalista, ja kolme plussaa taas kertoo jo saumattomasta, kenties jopa kiihkeästä suhteesta.

Lisäksi taulukkoon on merkitty sydän-, tähti- ja rastisymboleilla tarkempia arvioita suhteen laadusta.

On muistettava, että taulukko pätee varmasti vain lääkäreihin ja lääketieteen opiskelijoihin, alempaan säätyyn naiminen ei toki ole sopivaa.

Kuumaa ja kiihkeää kesää! T: Symphysis

PS. Ensi syksynä uusi lukuvuosi, uudet kujeet ja uudet alfat!

UBaktivi

	♂ / ♀	♂ OINAS	♂ HÄRKÄ	♂ KAKOSET	♂ RAPU	♂ LEIJONA	♂ NETTIST	♀ VAAKA	♂ SKORPIONI	♂ JOUKSIMIES	♂ KURIS	♂ VESIMIES	♂ KALAT
CINAS ♀		+++	+	-	++	-	-	-	++	-	++	-	+
HÄRKÄ ♂		++	++	-	+	-	★	-	-	-	++	+	+++
KAKOSET II		+	+++	+	++	-	-	+	-	++	-	+	+
RAPU ♂		X	-	+	++	+++	+	+	X	+	+++	+	++
NETTIST ♀		+	★	-	+	++	-	-	-	+	+	-	-
LEIJONA ♀		+++	-	♥	++	-	+	++	♥	♥	+	++	-
VAAKA ♀		+	+	-	+++	+	++	♥	++	+	X	++	-
SKORPIONI ♀		-	++	+	+	★	-	++	+	++	-	+	-
JOUKSIMIES ♂		★	X	-	X	-	-	+	+	++	-	-	+
KURIS ♀		+	-	+++	-	++	★	+	-	++	+	+	-
VESIMIES ♀		++	+	+	-	+	++	-	+	X	+	-	++
KALAT ♀		+	-	-	+	-	+++	+	+	++	♥	+	+

♥ = PERFECT MATCH

★ = OLETTE KUIN PARHAAT YSTAVAT!

X = KIEKRÄ KAUKAA!

Q kaivoi LKS:n arkistosta esiin proffien sutkautuksia ja muita kommelluksia seuramme alkuajoilta. Tässä siis kändien kertomaa vuosilta 1934-1952.

Professori Airilan tenteistä kiertää lukemattomia juttuja. Hän hoiti yhtä aikaa farmakologian ja lääketieteellisen kemian virkaa ja piti usein tenttejä kesällä huvilallaan. Siellä syvennyttiin kylmiin kaavoihin lämpimän kesäisen luonnon keskellä huvilan pihalla vaikkapa puutarhakeinussa istuen. Kerran herätti tentittävien huomiota, että professori yhtenänsä kävi erään pihamaalla olevan ison kiven takana. Tämä kiihdytti ylioppilaiden uteliaisuutta, kunnes kävi ilmi, että kiven takana olikin kurssikirja avoinna. Selitys tiheään kiven takana juoksemiseen oli siis varsin luonnollinen.

Toisen kerran Airila oli antanut perämoottorinsa käytettäväksi ylioppilaille. Itse hän istui keinussa yhden tentittävän kanssa kummankin potkiessa vuorotellen vauhtia. Airila oli hieman hajamielisen näköinen ja vilkuili tavan takaa rantaan, missä pojat epätoivoisesti yrittivät saada moottoria liikkeelle. Lopulta Airila virkkoi tentissä olevalle: ”Panin sinne vettä. Minä haluan nähdä, saavatko he perämoottorin käymään vedellä.”

Kerran oli tuoli kadonnut silmäklinikan luentosalin kateederista. Grönholmilla oli heti valmis reaktio: ”Kuka s-na on täältä vienyt oftalmologian oppituolin?”

Kandidaatti: ”...ja sitten näemme potilaan naamassa...”

Kuppa-Paroni: ”No, emme me nyt kai voi sanoa tieteellisessä tekstissä naama. Miltä se nyt kuulostaa, jos Koskenniemi olisi kirjoittanut yhden runon: Isänmaan naama!”

Prof. Möllerin tentissä:

Prof.: ”Minä kysyn, että kumpi testis on alempana. - Oho - minä näen, että herrat luntaavat, minä kysynkin naisilta.”

Prof. Streng (Renkonen) nukahti kesken tenttiään tänä vuonna -34, kertoi siitä tri Nybergille, joka on edelleen levittänyt. Professori kertoi tenttivien olleen aivan hiljaa, ja kun hän heräsi niin esitti heti kysymyksen, - mutta kun hän katsoi kelloa, niin havaitsi yhden tunnin vierineen eikä katsonut voivansa enää pitkittää kuulustelua.

Prof. Beckerin loppuentissä syksyllä -33 on tenttijöitä 2: suomalainen ja ruotsia puhuva. B. kysyy alkohoolin vaikutusta mahahaavaan. Suomalainen on selittänyt jonkin vaikutusta. Sen jälkeen B. kysyy ruotsalaiselta: ”Hur de ä’ med whisky?”

Ruotsalainen: ”Jo tack.”

Myös nykyaikaisemmat sutkautukset ovat tervetulleita Q:n toimitukseen!

Antiikin aikaa teekkarityyliin

Tuorein teekkarispeksi Nero on antiikin roomalais-kreikkalaiseen maailmaan sijoittuva gladiaattori- ja keisariteemainen teos. Kuten speksit aina, sen on mahdollistanut suuren joukon vapaaehtoinen ja sinnikäs työ. Näytelmän kulissien takana hyörineistä mainittakoon ohjaaja Susanna Tiitinen ja käsikirjoittajat Juho Härme, Lauri Näreneva sekä Kaarlo Väisänen.

Speksi alkaa rakennusurakoitsijainousukas Trimalchion järjestämillä juhlilla, joihin on kutsuttu kaikki Rooman tärkeimmät henkilöt keisari Neroa myöten. Juhlisiin osallistuvat myös Neron vaimo Poppea Sabina, keisarillinen äiti Agrippina, Trimalchion orjatar Lucia

(lausutaan [lukia]), edelliseen ihastunut herkkä runoilija Lucanus, gladiaattorin oloinen trumpettiin puhaltava Portica sekä kuokkavieraana ajanlaskumme alun naispuolinen Jari Sarasvuo, Calpurnia. Lisäksi paikalla on Seneca, vanha roomalainen filosofi, keisarin neuvonantaja ja tiedemies, jonka kehittämät erikoistehosteet ovat räjähtävän tehokkaita.

Nero Claudius Augustus Germanicus on kehitysasteeltaan noin teini-ikäisen tasolla, taantuen välillä jopa leikki-ikäiseksi asti, ja roolivalinta (Ossi-Matti Lahtinen) on osunut juuri kohdalleen. Trimalchion juhlien kosteilla jatkoilla taiteesta pitävän Neron päähän istahtaa ajatus uudentalaisesta, ennennäkemättömästä

näytelmästä. Suunnitelma on tietenkin toteuttava ensi tilassa, joten keisarin hovikriitikko Petronius määrätään työstämään käsikirjoitus aamuksi valmiiksi.

Muillakin hovin jäsenillä on mielipiteensä käsikirjoituksen suhteen, eivätkä he arastele esittää niitä kirjoittajalle. Petronius Arbiter tuntee selvästi olevansa ainoa täysjärkinen koko hovissa. Lopulta, kun luovuus ei ota tullakseen ja häiritsijöitä riittää, hän päättää turhautuneena suostua kaikkien pyyntöihin ja kirjoittaa mahdollisimman huonon näytelmän. Petroniusta tulkitseva Sami Honkonen on kuin kotonaan lavalla, mutta ehdottomasti parhaan suorituksen hän tekee mikrofonin varressa. Ei olekaan ihme, että esityksen loputtua näyttelijä kipaisee ulko-ovelle kauppaamaan promo-CD:tään.

Aamulla käsikirjoitus on valmis, ja Nero jakaa roolit itselleen, salarakkaille Lucialle ja Lucanukselle heidän pyynnöstään, sekä Calpurnialle. Roolijaon aikana alkaa tuntua savun haju, kun Rooman on sytyttänyt palamaan tieteellisissä kokeiluissaan - nyt kun speksi kiertue on ohi, tämän voi jo paljastaa - Seneca, keisarillinen neuvonantaja.

Palon sammutuksen jälkeen alkavat näytelmäharjoitukset, jotka sujuvat enemmän Neron pään kuin Petroniuksen käsikirjoituksen mukaan. Keisari yrittää esimerkiksi harjoitella "roolisuoritustaan" orjatar Lucian kanssa, mutta neito ei ole suostuvainen. Suhteitaan joutuvat setvimään niin Nero ja Poppea kuin Lucia ja Lucanuskin. Neron vaimolla Poppealla on omat näkemyksensä myös uudenaikaisesta, tanssiin perustuvasta teatteritaiteesta. Poppea Sabinan esittäjä Reetta Vartiainen tekee hienon roolisuorituksen. Hän todella heittäytyy rooliinsa koko olemuksellaan ja välittää Poppea Sabinan ajoittaisen sekopäisyyden katsomoon asti.

Kuten arvata saattaa, myös Calpurnialla ja Agrippinalla on omat pyrkimyksensä näytelmän suhteen. Neron äidin ja Rooman todellisen hallitsijan Agrippinan kampaus on upea, mahtipontinen ja keisarilliselle naiselle sopiva. Myös näyttelijäntyössä näkyy ylväys ja periksiantamattomuus. Nero löytää kuitenkin

jostakin voimia tehdä asiat oman mielensä mukaan äitiään vastustaen. Seneca on valmistellut Calpurnian häirinnästä huolimatta modernit lavasteet ja erikoistehosteet, ja ensi-ilta koittaa.

Bändi toogissaan ja seppeleissään on koko ajan speksin kulussa mukana. Harjoiteltuja omstartteja on yleensä jopa kaksi biisiä kohden, mutta muutama aito musiikki-improvisaatiokin esiintyjistä saadaan puristettua ulos. Näyttelijät reagoivat kiitettävästi yleisön ohjeisiin, ja etenkin Trimalchion (Mikko Sinervo) omstartit ovat aina laadukkaita. Plussaa tulee myös leijonasta, joka on toteutettu hyvin yhden valtaisan, verhoista kurkottavan tassun muodossa. Otus sai raikuvat aplodit omstartista, jossa tassun heilahdukseen yhdistyi matalaääninen "titiity". Pääesiintyjien puvustus on tyyliin sopivasti loistokasta, mutta tanssijoiden pukuihin olisin kaivannut loistoa hieman lisää.

Ja miten Neron näytelmän sitten käy? Lopulliseen taideteokseen sisältyy mokia, onnistumisia, improvisaatiota ja muun muassa Poppean moderni tanssiesitys. Petroniuksen pettymykseksi esitys ei olekaan täysi fiasko, vaan jatko-osan suunnittelu alkaa välittömästi. Uutta voimaa saaneena hän vannoo laulun sanoin tekevänsä historiankirjoihin jäävän kassamagneetin, jossa: "sijaan kuningaspääroolin/ pistän muskelisankarin./ Naisosatkin kaikkiaan,/ povipommeilla ne korvataan./ Juoni mutkikas - tuosta vaan -/ viivasuoraksi oiotaan." Konsepti, joka toimii yhä edelleen!

*Jenni Ruohonen
Sari Rekunen*

*Viereisellä sivulla:
Lucanus eläytyy rooliinsa.*

Q-KAUDEN TYTTÖ

Q-kauden tyttö on lehtemme tuoreenraikas palsta, jonka tarkoituksena on esitellä oppilaitoksemme naiskauneutta. Tämän kuun tyttömme on atleettinen Sari Karvalainen, L2.

... vai pitäisikö sanoa Kari Sarvalainen. Eli älkääpäs pojat vielä nuolaisko ennenkuin tipahtaa! Q-kautinen haluaa edistää tasa-arvoa ja yhteishenkeä, ja siksi valitsimme tämän kuukauden "androgyynin" lehtemme arvostetuimmalle palstalle, ja nimenomaan rakkausnumeroon.

Sari on nyt siis toisen vuoden medisiinari. Keski-ikäisestä opiskelijatyöstä hän poikkeaa ainoastaan miehisen menneisyytensä vuoksi - Kari tunsikin olonsa vieraaksi miesruumiissaan, ja niinpä hänen sukuelimensä vaihdettiin Meilahdessa kauniisiin rintoihin. "Mulla on vain tämä kädessä oleva ruisku, hehheh", Sari aloittaa keskustelun. Kaikkea miehuutta hän ei kuitenkaan menettänyt, siitä kielivät suuret lihakset ja mieltymys oluen makuun. Kainalo- ja säärakarvat Sari ajeli näihin kuvauksiin.

"Meitä on täällä lääkiksessäkkin enemmän kuin vain minä yksin. Moni ei tule kiinnittäneeksi siihen huomiota, mutta tunnen useampia tapauksia, monelta eri kurssilta.. tutustuin heihin LAA:ssa (Lääkiksen Anonyymit Androgyynit)", Sari tilittää. Tällä hetkellä hän on kuitenkin äärimmäisen tyytyväinen ulkonäköönsä, jota moni aito lääkistyttytkin kadehtisi: "Olen tapaillut erästä alfaburssin ihanaa poikaa. Uskon suhteemme kestävän tällaisen hieman 'julki-semman' kaapista tulemisen."

Pojan nimeä Sari ei suostunut toimittajallemme kertomaan, mutta sen verran saatiin vihiä, että onnekas uros taitaa olla itsekin LAA:n tuttavuuksia. "Olemme onnellisia yhdessä, toivottavasti kaikki muutkin ovat, varsinkin näin keväällä!"

Q-kauden tytön toimituskunta toivottaa kaikille antoisaa kesää! Syksyllä kuvataan taas uusia kaunottaria!

Kaikille sisätaudeista kiinnostuneille

Arkkitehti Olli-Pekka Jokelan suunnitteleman Terkon kellarin pienessä ja aiemmin pölyisessä lukusalissa tehdään rakennustöitä. Huone olisi soveltunut erinomaisesti esimerkiksi ikääntyneiden tietokonevanhusten viimeiseksi leposijaksi, siis sellaisten vähän vanhaksi menneiden mutta ihan toimivien tiekkareiden. Niitähän ei raaski heti heivata romuttamolle ongelmajätteenä vaan vasta kun niille on kertynyt kunnan pölykerros, sellainen pari millimetriä paksu.

Toinen käyttötarkoitus tälle kellarihuoneelle olisi voinut olla ruumiskellarina käyttö, esimerkiksi erään professori V:n povaaman lintuinfluenssapandemian yhteydessä. Nyt sinne kuitenkin on syntymässä "Svenska hörnan" - lukunurkkaus. Joidenkin mielestä tämä ajatus on vielä kauhistuttavampi kuin tuo Danten infernaalinen ruumiskellarikäyttö. "Taasko" etuoikeutetut "hurrit" saavat porkkanaa kun meille suomalaisen enemmistöön kuuluville tarjotaan piiskaa ja tenttien kujanjuoksua? Eipä suinkaan. Antakaapa oikean profeetan professori Konttisen selittää. Harjoitus kotona on näet tehnyt mestarin, olen riittävän monta kertaa myöhästynyt päivälliseltä - tai syönyt sen kokonaan karonkassa.

Allekirjoittanut on tässä projektissa ajanut nimenomaan suomenkielisten asiaa, ja tuntuu ehkä hiukan loukkaavalta, jos jotain muuta epäillään (sanotaan että hyökkäys on paras puolustus?). En voi myöskään kieltää sitä, että olen itsekin saanut huomata, että ruotsinkielen taidosta voi olla monenlaista hyötyä potilastyössä ja pohjoismaisissa kontakteissa (lähdän huomenna kl 5.00 aamulla Acta Orthopaedica Scandinavian toimituksen kokoukseen Amsterdamiin Suomen co-editorina).

Alla on siis tukevasti ruotsinkielinen sisätautiopin professorin oppituoli, ei sellainen keikkuva viisivuotinen, vaan ihan ordinarius, mutta ei se vielä mitään suomenruotsalaiseen vaimoon verrattuna ole! Seurustelu muuttui vakavaksi kun kutsuin hänet LKS:n (Obs!) vuosijuhlaan tarkasti harjoitellulla ruotsinkielisellä lauseella "Hur omkring

en dadel, knopp." (How about a date, babe"). Kokeile sinäkin! Ei siis minun vaimoani vaan jotain sööttiä/komeaa suomenruotsalaista, jota olet ehkä jo pitkään etäältä ja hiljaa ihailnut, mutta et ole saanut sanaa suustasi.

Salonkien partaveitsi hallitsee kielen käytön. Olenkin jotensakin vakuuttunut siitä, että aikoinaan IV sisätautien klinikalle amanuenssiksi hakeutuminen oli hyvä idea. Enää sellainen ei ole mahdollista, koska IV klinikoita ei enää (valitettavasti) ole. Mutta kohta meillä on siis pieni kielikylpylä, lukunurkkaus, spa, jonka nimeksi, jos entinen esimieheni Otto Wegelius sen sallii, tulee "Otto Wegelius".

Esitän alla kaksi asiaa: 1) miten perustelin hanketta ja 2) miksi Otto Wegelius. Projekti on saanut kilpailutettua Laatumiljoona-tukea HUS:n toimitusjohtajan professori Lauri Laitisen ystävällisesti allekirjoittamalla myöntökirjeellä.

HANKKEEN PERUSTELUT

Lainausta vuoden 2005 anomuksesta, jonka otsikko oli "Svenska hörnan kielikylpylä Terkkoon", sekä jatkoanomuksesta:

"1990-luvulla ns. ruotsalaiset miljööt jouduttiin ajamaan alas johtuen taloudellisista paineista ja kustannussäästösyistä. Ne palvelivat aiemmin kielikylpylöinä suomenkielisille medisiinareille, jotka saivat tilaisuuden kohdata vaikeastikin sairaita potilaita polikliinisesti ja osastoilla käyttäen toista kotimaista kieltä. Äidinkielen antama turvallisuuden tunne ja käytön selkeys on edelleenkin tärkeä hoidon teho- ja laatutekijä, erityisesti kun kyseessä on yleensä sairauden heikentämä tai ikääntynyt, mahdollisesti kognitiivisilta toiminnoiltaan heikentynyt potilasvanhus. Siksi esitämme näille "nelosklinikoille" niitä edes osittain korvaavaa järjestelyä, "Svenska hörnan" -nimisen nurkkauksen perustamista Terkkoon.

Svenska hörnan sijaitsisi Oppimiskeskuksessa, ns. pienessä lukusalissa. Sinne hankitaan 3-4 kappaletta käsikirjoja. Nämä on valittu niin, että ne

edustavat Karolinska Institutetissa käytettävää oppikirjamateriaalia ja ovat kaikki ruotsinkielisiä korkeatasoisia nimenomaan lääketieteen opiskelijoille suunnattuja oppikirjoja.

Svenska hörnan -filosofia perustuu siihen, että saadaan fyysisesti kompakti ja koheesi ympäristö, jossa lääketieteen opiskelijat ja muut kirjaston asiakkaat tietävät voivansa opiskella medisiinaa toisella kotimaisella kielellä. Tämä tukee arvokkaalla tavalla heidän ruotsin kielen taitoaan ja antaa sekä tiedollista että asenteellista pohjaa elämänikäiselle prosessille, jossa potilasasiakasta pyritään palvelemaan parhaalla mahdollisella tavalla. Tiedonkulun asianmukaisuus ja terminologian täsmällisyys on tässä ensiarvoisessa asemassa. Tavanomaista ja korkeatasoista lääkärintyötä ei voi kuvitellakaan ilman potilaan kertomaa anamneesia ja hänen kanssaan käytyä interaktiivista dialogia.

Tämä on erityisen tärkeää suomenkieliselle opiskelijakunnan valtakartille, koska oppiympäristö on tässä mielessä degeneroitunut ja huonontunut taloudellisten paineiden kurimuksessa. Svenska hörnan palvelee myös merkittävää ruotsinkielistä opiskelijavähemmistöä. Kaikki hyötyvät kirjallisuuslähteiden monipuolisuudesta ja hiukan erilaisten näkemysten ja käytäntöjen esittely ja kansalliset suositukset kehittävät opiskelijoiden arviointikykyä ja omaa abstraktia asioiden työstöä.”

“Opetuksen uudistamisessa ei pidä edetä liian nopeasti, koska suuretkin organisaatiot, kuten armeija, marssivat ns. vatsallaan. Muuten visiot etenevät näännyksiin, koska substanssi ja infra eivät pysty seuraamaan ja oppimis- ja opetusinto sammuvat burn outin seurauksena. Ongelmalähtöinen opetus ei enää ole yhtä keskeisessä asemassa kuin aiemmin. ”Asiakaslähtöisen” opiskelijapalautteen perusteella halutaan enemmän luento-opetusta.

Vaikka Kolmiosairaala ja Meilahden kampus-suunnitelmat tulevat helpottamaan tilannetta, ovat Helsingin yliopisto ja HUS vertailevissa kyselytutkimuksissa pärjänneet huonosti muihin yliopistoihin verrattuna potilasaineiston suhteen. Tämä johtuu siitä, että hoitoonohjausjärjestelmä ja hoitopolut on jo saatu aika hyvin toimimaan. Kandidaattien pitäisi tavata nivelrikko- ja reumapotilaita, mutta he näkevät interstitiellää keuhkofibroosia sairastavan sklerodermapotilaan ja Churg-Strauss-vasculiittipotilaan, jolla on p-ANCA-tyyppisiä myeloperoksidaasi-autovasta-aineita.

Esitys on tänä vuonna laadittu niin, että opetuksen kipupisteet on huomioitu, koska niihin sijoittamalla ja satsaamalla saadaan paras panos-

hyöty-suhde. Tämä on osa jatkuvasti kehittyvän, mutta harkiten ja varovaisesti etenevän opetuksen strategiaa sisätautien osastolla, perinteisen sisätauti-lääkärimentaliteetin mukaan huolellisesti kypsytytynä.

Lääketieteen huimasta kehityksestä huolimatta potilashistoria eli anamneesi on edelleen diagnoosin ja hoidon kulmakivi. Avoterveydenhuollon kentällä on sijoitettava potilasta ja asiakasta kuuntelemaan ja ymmärtävään osaamiseen, ei laite- ja laboratoriovaltaiseen sokkoammuntaan ja turhiin käyntikierteisiin, joiden tuloksena löytyy potilaan tilan kannalta täysin irrelevantteja ja hämääviä sattumalöydöksiä, joista niin potilas kuin lääkärikin huolestuvat. Potilas ei useinkaan tarvitse magneettitutkimusta tai invasiivista CT-kontrolloitua kivun hoitoa, vaan kuuntelevan ja ymmärtävän lääkärin ja omahoito-ohjeet.

Elävän mielenkiinnon herättämiseksi toiseen kotimaiseen kieleen on oppimiskeskuksen pieneen lukusaliin valmistumassa vuoden 2005 aikana edellisen vuoden opetuksen laatumiljoonalla suunniteltu ja rakennettu Svenska hörnan -kielikylpylä. Projektin eteenpäinviemisessä virolainen DI, LK Tarvo Sillat on tehnyt suurtyön. Luku-nurkkaus on yleisilmeeltään viihtyisä ja hyvällä ruotsinkielisellä kirjallisuudella varustettu, ja sen avajaiset pidettäneen vielä ennen vuoden loppua.

Lääketieteenkandidaattiseura ja Thorax ovat saaneet tästä mieluisan yhteisprojektin. Ajatuksena on ollut, että opiskelijoille itselleen tärkeässä asiassa hyödynnetään myös opiskelijalähtöistä vapaaehtoistoimintaa. LKS:n puheenjohtaja Antti Kyrölähti ja Thoraxin puheenjohtaja Hannah Andersson ovat osallistuneet muun muassa pääsiäislounaalle. Prosessiin on kanavoitu opiskelijoiden panostusta määräaikaisiin ja opiskelijahoitoisiin ad hoc projekteihin kuten esimerkiksi hedelmävati- ja kivipuutarha/nimikkokiviprojektiin. Pääsiäislounaan kuluja ei laskutettu laatumiljoonasta vaan HY:n lääketieteellisen tiedekunnan dekaanin pussista. Ottamalla voimakkaasti mukaan myös Lääketieteenkandidaattiseura on luotu ensimmäinen laajempi LKS:n ja Thoraxin konkreettinen opetuksenkehittämisprojekti. Tämä aiemmin vähäinen yhteistyö konkreettisten projektien tasolla opiskelijayhdistysten välillä oli yllätys. Tällä LKS:n mukaan ottamisella haluttiin korostaa luku-nurkkauksen merkitystä nimenomaan suomenkielisille opiskelijoille.

Myös pedagogisesti katsoen oppimisen kannalta saman asian lukeminen kahdesta eri lähteestä rikastuttaa kun ei voi edetä "hauki on kala" -periaatteella, vaan ruotsin kieli, uudenlainen kappala-

lejärestys ja tuore ja toisenlainen asian lähestymistapa edellyttävät oman pään aktiivista pikemminkin kuin takamuksen passiivista käyttöä.

Takamuksiakin tarvitaan. Arkkitehtimme suosittelee tarkoitukseen suunniteltuja lukutuoleja. Terkon suunnitteleen arkkitehdin Olli-Pekka Jokelan ja Meilahden kampusarkkitehtien kanssa on sovittu, että suunnittelutyössä voidaan käyttää Studio Bergrothia. Presidentti Tarja Halosen sisustusarkkitehtia Päivi Bergrothia ei valittu pelkästään laadun vuoksi, vaan hyvän panos-laatu-suhteen vuoksi. Tämä Päivi Bergrothin meille osoittama goodwill johtuu hänen yhteyksistään lääketieteeseen: hän on jo aiemmin suunnitellut hyvän vastaanoton saaneen LKS:n klubi-huoneiston Sörnäisten rantatiellä ja hänen puolisonsa toimii HUS:ssa erikoislääkärinä."

MIKSI "OTTO WEGELIUS"?

Ruotsin kieli on toinen kotimainen kieleemme. Vaikka joku voi muuta väittää, niin suomenruotsalaiset ovat yhtä isänmaallisia kuin me muutkin suomalaiset. Tuntuu hassulta, että joudun sanomaan tämän, mutta kateuden sapenvihreä on huuhdottava pois vaikka kielilylpylän vedellä, kun sitä mitä ilmeisimmin - huhupuheitten siivittämänä ja turhaan - on esiintynyt.

Lainataanpa tähän, alkuperäiskielellä, legenda suuresti arvostamani entisen esimieheni professori Otto Wegeliuksen omaelämäkerrallisesta kirjasta "Slumpens vägar". Hän lähti vapaaehtoisena talvisotaan isänmaataan puolustamaan ja kertoo tässä lääketieteen kandidaatin matkasta rintamalle, etulinjaan, ja tulikasteestaan.

"...Efter många timmars uppehåll fortsatte färden. Vid en station norr om Viborg kommanderades vi upp på öppna lastbilar som skulle föra oss genom den brinnande staden. Kölden var skarp och endast en sammanpackad mängd unga liv som värmdes varann gjorde att frostskador kunde undvikas. Chaufförerna körde med hög hastighet, troligen med tanke på de ovanför kretsande flygmaskinerna. En av oss reste sig upp och stod upp och stod lutat mot förarhytten, kanske för att kunna identifiera gator och hus i Viborg. På ett ögonblick rycktes han ut ur bilen, ut i det flammande mörkret och troligen ut ur detta livet. Det visade sig att den snara som vållade detta var lågt hängande spår-vagnselkablarna som fallit ned på grund av de intensiva bombingarna.

Då kolonnen hade klarat sig till synes

oskadd genom staden och färden skulle fortsätta till fronten på näset blockerades vägen av hästforor. Det var även för dem tryggare att vara i rörelse nattetid. Vi kom snart underfund med vad slädarna forslade på färden från fronten. Det var stupade soldater, vilket människolemmar som stack ut under presenningarna avslöjade. Så hördes en av körkarlarna tala svenska och då vaknade intresse för vilket truppförband han tillhörde. Han var från IR 10 eller möjligen IR 9, och hans kommentarer efter den korta diskussionen då han försvann i morgonnattens mörker var följande "Om några dagar åker ni väl tillbaka med samma skjuts".

Jag har ett minne av ett visst lugn den första dagen i eldlinjen. Så kom order om att plutonen skulle gå i ställning på en kulle, möjligen för att göra en motattack. Där låg vi i snön och väntade på en fortsättning. Den kom i form av en rysk artillerikoncentration på våra linjer. Hur det var möjligt för fienden att känna till våra rörelser i mörkret har förblivit en gåta för mig. I varje fall sköt ryssen granater med precision på vår backe och en granat kreverade mitt ibland oss nykomlingar. Smällen bedövade mig, och mitt vänstra öra hade förlorat största delen av sin funktion. Eduli Engman hade ljutit en ögonblicklig död och Jussi Juslin blödde ymnigt från benet där vadmuskulaturen till stor del var bortsliten. Här kom min knappa kunskap om första hjälpen väl till pass, för det lyckades mig att anlägga ett tryckförband som stillade blodflödet från det sändertrassade benet."

(Otto Wegelius: Slumpens vägar för en läkare i och ur det fria Finland. Schildts, 1998. Sivut 43-44).

Myöhemmin jatkosodassa Otto Wegelius toimi kaukopartiosissinä Sallassa ja Rukajärvellä. Hän on varmasti työnimellä "Svenska hörnan" valmistuvan "Otto Wegelius" -lukunurkkauksen arvoinen. Yrittäkäämme me rauhan ajan kasvatit kilvoitella hyviksi ja kielitaitoisiksi lääkäreiksi ja suvaitsevaisiksi ja hyviksi suomalaisiksi.

*Yrjö T. Konttinen
Sisätautiopin professori*

LÄÄKKEITÄ TOIMITUS-
VARMASTI HINTAPUTKEEN.

1/2006

Lisätietoja: www.orion.fi

ORION
PHARMA
SUOMALAISTEN LÄÄKEKAAPPI

